

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde

2014. gada janvāra avīze Nr. 1 (186)

Saules loks šūpojas augstāk

*Jauns gads, jauns janvāris un pavisam jauns sals.
Rītausmas pelsajā gaismā viss ir zaudējis krāsas un apsarmojs
gluži balts.*

*Dienā saule ledus vizulīšos mēģina ievilkēt varavīksnes, bet
tās ir sala krāsas, un pievakarē līdz ar sauli pazūd.*

*Taču diena jau stiepjas garāka, saules loks šūpojas augstāk,
aiz ziemas un sala priekiem smaida pavasaris.*

Laimīgu visiem Gadu!

Valdas Otvares foto

Skaidrīte

Janvāris isumā

07.01. 80 gadi bijušajai saimniecības „Lūdums” galvenajai zootehniķei Annai Špurei.

10.01. 79 gadu vecumā Mētrienas kapos guldīts Uldis Kārklīšs no Mētrienas „Sprīdīšiem”.

11.01. 2014. gada darba sezonai veltīts dramatiskā kolektīva dalībnieku saiets.

13.01. 90 gadi ilggadīgai darba darītājai Dainai Baumanai.

15.01. 82 gadu vecumā Mētrienas kapos guldīta Biruta Zariņa no „Melderkalna”.

18.01. Piedalīšanās spēlēs hokeja laukuma atklāšanā Ļaudonā.

20.01. Ugunsgrēks saimniecības ēkā pie „Kļavu” mājām.

25.01. Sieviešu biedrības rīkotais kādreizējā kolhoza „Lūdums” strādājošo salidojums.

25.01. Mētrienas pagasts novada pasākumā tiek apbalvots kā sporta laureāts.

26.01. Sezonas atklāšana „Akmentājos”. Spēle ar Rīgas Dinamo fanu kluba hokejistiem.

Visu mēnesi pagasta bibliotēkā skatāma podnieces Baibas Dumpes darbu izstāde „Podniecība”.

Notikumus apkopojā **Ilmārs Grudulis**

Sarunāties un pielūgt mālu

IZSTĀDES ATKLĀŠANA

31. decembrī podniece Baiba Dumpe svinēja skaistu jubileju. Šim notikumam par godu, Mētrienas bibliotēkā pērnā gada nogalē tika atklāta viņas darbu izstāde „Podniecība”. Baiba Dumpe strādā Latvijas Nacionālajā vēstures muzejā. Viņa neapstājas pie diviem iegūtiem maģistra grādiem vēsturē un mākslā, bet ir arī Latvijas Universitātes Vēstures un filoloģijas fakultātes doktorante. Un vēl. Baiba darbojas folkloras kopā „Savieši” un ir biedrības „Senās vides darbnīca” dalībniece.

Paldies Baibai par izstādi un daudz laimes dzimšanas dienā!

Pastāsti par izstādes iekārtošanu!

Man prieks, ka tika dota iespēja iekārtot šo nelielo izstādi. Vēl jo lielāks prieks, ka tas ir Mētrienā, jo mana ikdienas dzīve ir vairāk ārpus Mētrienas. Mētrienā ar Eināru sākām darboties 1989. gadā. Vēl bija kolhozs. Bija doma, ka saimniekosim savā zemītē. Tomēr gadiem ejot, nonācām pie secinājuma, ka katram jādara tas, kas viņam tuvāks, tas, ko viņš māk. Lopiņus lai audzē tie, kas to māk. Savulaik mēs arī izmēģinājām visu. Gan sējām labību, kopām lopiņus.

Šajā izstādē daļa ir jaunu darinājumu, daļa, kas paglabāti no senākiem laikiem. Tas ir tāpēc, lai parādītu to, cik plašs spektrs ir podniecībā. Podniecība ir ne

Turpinājums 2. lpp.

Turpinājums no 1. lpp.

tikai lietas, kas pagatavotas, podniecība, tā ir arī darbnīca, tas ir cilvēks, kas taisa podniecības darinājumus. Podniecība ir daudz plašāks process, kas ietver dažādas ar amatniecību saistītas lietas. Man patīk šis vārds „Podniecība”, tāpēc izstādei šāds nosaukums. Savu izstādi esmu veidojusi kā ceļojumu no mūsdienām uz pagātni, līdz pašiem podniecības pirmsākumiem. Šeit ir trauki, ko mēs jau vairākus gadu desmitus esam taisījuši pa savām darbnīcām. Tā ir Vidzemes podniecība. Pēdējie darinājumi ir tapuši kā kopijas no 16. gadsimta traukiem. Tie ir tādi robustāki. Taustot var mēģināt sajūst to seno sajūtu, ka viss nav tik gluds. Šādus darinājumus var redzēt arī Bauskas pilī. Tie ir gatavoti pēc Bauskas pils trauku paraugiem. Izstādē var redzēt arī 14. gadsimta traukus, kas gatavoti no svešzemju māla. Pašlaik es visvairāk nodarbojos ar dzelzs laikmeta keramiku, 11. – 12. gadsimts. Taisot šos atdarinājumus, es mēģinu arī izprast, kā tie trauki ir taisīti, priekš kam tie domāti un kādi kurā vietā ir bijuši. Daļa tapuši pēc Āraišu pils trauku kopijām. Šādus traukus senatnē noteikti lietojuši arī tie cilvēki, kas dzīvoja pie Salu ezera un Pilskalna apkārtnē, piemēram, Sildos. Tādi trauki lietoti pirms tūkstoš gadiem. Tādos vārīja, no tādiem ēda. Katrs trauks bija vērtība. Tāda ir šī izstāde.

Ar to mēs gadiem ilgi nodarbojamies. Ja tas mums palīdz iepazīt savu apkārtni caur keramiku, caur podniecību, tad mūsu mērķis ir sasniegts.

Presē un citos medijos daudz varam lasīt par Tevi un Taviem darbiem. Vai Tu krāj šos materiālus? Tas ir Tavs mūža darbs.

Agrāk jā, bet tagad nē. Agrāk, kad Mākslas Akadēmijā aizstāvēju maģistra grādu, vajadzēja savākt dokumentus, ko esmu darījusi, materiālus un pierādīt,

Baiba Dumpe stāsta par saviem darbiem.

ka esmu nopelnījusi to maģistra grādu. Tagad to pielīdzina bez nekā. Atceros, tolaik man ļoti palīdzēja Vita Mālniece un Inese Jakobi, kas vāca šos materiālus. Tā laika materiāli man ir.

Kāds ir tavs brīvais laiks?

Es dienām varu nedarīt neko, ja vien tāda iespēja ir. Daudz lasu grāmatas. Patīk bērnu grāmatas un fantastika. Izlasīju somu bērnu rakstnieces Tūves Jansones grāmatas „Trollīši Mumini” visas sērijas. Tas ļauj atslēgties no ikdienas. Patīk labi kriminālromāni.

Visi, kas bija ieradušies uz šīs izstādes atklāšanu, priecājās un bija lepnī, ka mūsu pagastā darbojas šādi aktīvi mākslinieki. Ilmārs Grudulis uzsvēra, ka „varam lepoties ar Baibu Dumpi, kas ir Mētrienas izcelsmes māksliniece. Tas ir svarīgi, un es ar to ļoti, ļoti lepojos”. Savukārt Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis uzsvēra, „ka tas nav nekur ārpus, tas ir tieši Mētrienā un novēlu, lai šo darbu

Pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis ar interesi aplūko izstādi.

izgatavošana rada ne tikai patiesu prieku, bet sniedz arī finansiālu ieguvumu”.

Podniece Baiba Dumpe pateicās visiem, kas atnākuši uz šo atklāšanu un vēl skatīs darbus visa mēneša garumā. „Esmu vienmēr sajutusi atbalstu no visiem labajiem cilvēkiem. Paldies Marutai Ošai, kas gadu gadiem mūs vienmēr uzmundrinājusi. Paldies kaimiņiem Gailū un Fridrihsonu ģimienēm. Paldies pagastam, kas vienmēr mūs atbalstījis”, teica Baiba.

Pēc izstādes aplūkošanas visi tika cienāti ar kūku, kas cepts pēc Baibas Dumpes vecmamma receptes un dzerta Zvārtes deviņu zālīšu tēja.

Tās dienas sarunas un foto mirkļus iemūžināja **Solvita Stulpiņa**

Par gadiem pasmaida

MĒNEŠĀ JUBILĀRI

Viens no pirmajiem šogad savu apaļo jubileju Mētrienā sagaidīja Andris Pastars. Ne tik lielu, lai būtu jāuztraucas. Un vai vispār jāuztraucas. Tautā mīt spānotais teiciens, ka katrs ir tik vecs, cik viņš jūtas. Andrim negatīvo izjūtu nav. No otrās Latvijas brīvvalsts pirmajiem gadiem viņš Vīkšņu saimniecības zemnieka statusā. Sākot 2014. gadu, apsaimnieko 120 ha aramzemes un 30 ha mežu zemes. Augstvērtīgu mežaudžu nav. Tomēr jaunaudžu atēnošana tiek veikta. Žēl, ka mežu pabojājuši apledoņi un sniegi. Mežā pie Grotēm jaunos kociņus ļoti apgrauž staltbrieži. To blīvums apvidū ir par lielu.

Jubilārs savu vistuvāko lokā.

Pamati pašreizējā gada ražai lieti jau pagājušajā rudenī. Iesēti 45 ha ziemas kviešu. Pavasarī paredz sēt vasaras kviešus, miežus un rapsi. 12 hektāros paredzēts izaudzēt un ievākt zālāju sēklu. Lai tīrumi normāli funkcionētu graudu ražošanai, iepriekšējos divdesmit gados daudz līdzekļu un darba ieguldīts meliorācijas sistēmas remontam un uzturēšanai. Kolhoza laikā būvētā bija daļēji sabrukusi. Iegādāts otrs kombains. Kaut arī ne vairs jauns, bet lieti noder, kad otrs iziet no darba ierindas.

Andris priecājas, ka ļoti veiksmīgi izdevies nokārtot izaudzētās ražas realizāciju. To veic zemnieku kooperatīvā sabiedrība „Barkavas ardi”, kuras biedrs ir Andris Pastars. Laba sadarbība ir ar kooperatīvo sabiedrību „Latvijas šķirnes sēklas” Kaibalā, kura realizē izaudzēto zālāju sēklu. Sēklu graudaugu sējumiem uzglabā vietējā sabiedrībā „Akrš”. Labas attiecības un vajadzības gadījumā sadar-

Apgaitā pa saviem laukiem.

bība ir ar zemes kopējiem kaimiņos Eriku Krastu, Edvīnu Kraukli un citiem. Zemnieka dzīve un darbs ir atkarīgs no klimatiskajiem apstākļiem – nokrišņiem, saules, vējiem un

sala. Gadās, ka apstākļi liek nerēķināties ar brīvdienām un atpūtas stundām. Jāstrādā no gaismas līdz gaismai. Vajag neatlaidību un gribasspēku. Andrim tie ir. Droši vien gūti Andra garajos sportista gados.

Andra sasniegtā stiprais balsts ir ģimene. Viņš ieklausās savas mātes Vilmas gandrīz simtgadīgās dzīves gudrībās. Dzīvesbiedre Līga paspēj veikt skolotājas pienākumus un mājas soļus. Paspēj vadīt pagasta sporta dzīvi un joprojām spēlēt volejbolu. Dēls Gunārs vada lauksaimniecības tehniku ģimenes tīrumos. Nesen sācis aizrauties ar medībās, kļūdamas par Mētrienas mednieku un makšķernieku kolektīva biedru.

Mētrienas – Madonas šosejai abās pusēs aiz Lielniekiem ir labi kopti tīrumi. Tie ir Andrim Pastaram piederīgi. Lai jubilāra lauki zeļ un dod krietnus darba augļus turpmākajos gados!

**Ilmārs Grudulis
Maijas Pastares foto**

Annai Špurei 80

11. janvārī ar ziediem un dāvanām dodamies uz skolu, kur savu 80 gadu jubileju svin Anniņstante – kā mēs viņu saucam.

Dzimusi Drustos 7. janvārī, un ir vidējā no trim māsām. Beigusi Smiltenes tehnikumu. Kopā ar vīru Imantu izauklējuši divas meitas – Aiju un Viju, kuras tad arī ir šo svētku organizatoras. Mīļus vārdus jubilārei vēl radi, draugi, kaimiņi. Plaši pārstāvēti ir bijušie kolēģi – viņas vienīgā darba vieta visu mūžu bijusi kolhozā „Līdums”. Galvenā zootehniķe. Tad nu atkal kopā ar kolēģiem jauki atcerēties interesantākos brīžus no kolhoza laikiem. Starp apsveicējiem ir arī Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis. Jubilāre ir vecmāmiņa četriem brašiem pušiem – kuriem ir daudz pateicības vārdu savai mīļajai vecmammai par audzināšanu. Jubilāre vienmēr ir bijusi ļoti čakla un gādīga par visiem saviem mīļajiem. Kaimiņi pamanījuši, ka pagalmā viņai ir 12 puķu dobes.

Atceros, ka bērnībā biežāk notika kopā saiešanas uz dažādiem svētkiem, man ļoti patika doties ciemos uz Lejasskolu. Anniņstante mūs ar mūsu mēdza saukt par mazajiem „ventilīšiem”, jo tikai mazu brīdi varējām nosēdēt mierīgi. Vienmēr gāja ļoti jautri – spēlējām paslēpes, un vislabāk varēja noslēpties uz lielajām palodzēm.

Mūsu ballītes vienmēr beidzas ar

Savu vistuvāko lokā.

Ar darba kolēģiem.

Ar vislabākajiem kaimiņiem un pagasta pārvaldes vadītāju.

dziesmām, un arī šis jubilejas pasākums nebija izņēmums.

Jubilārei vēlam možu garu, stipru veselību un daudz saulainu dienu!

**„Paegļu” ļaudis
Solvitas Stulpīnas foto**

Kolhoza „Līdums” kopsapulce

PASĀKUMS

Neaizmirstamus, jaukus tikšanās mirkļus cilvēkiem, kas dzīvojuši un strādājuši kolhozā „Līdums”, sagādāja sieviešu biedrības „Ābele” vadītāja Ligita Tumanova ar savām darbīgajām sievietēm. Kaut arī valdīja spēcīgs sals un reizēm uzpūta skaudrais ziemeļu vējš, Mētrienas tautas nama zālē valdīja sirds siltums, satikšanās prieks un atmiņas, atmiņas, atmiņas. Daudzi nebija tikušies pat vairākus gadu desmitus. „Domās klejoja jau labu laiku ideju labirintos, līdz Valērijs Dmitrijevs un Mirdza Kozlova atrada īsto izeju – rīkot kolhoznieku ballīti. Āķis lūpā, atlika domāt, plānot un darīt. Vairums padomju laikā ir nodzīvojuši savus lielākos un skaistākos mūža gadus. Bet, kad tas viss sabruka, viena no stratēģijām bija, kā visu ātrāk likvidēt. Ir izauguši cilvēki, kuriem nav īsta priekšstata, kā tas viss notika kolhozu laikos. Šo pasākumu veidojām tā laika garā un visi kopā mēģinājām izgaršot šī laika smeķi”, pastāstīja Ligita Tumanova.

Pasākumu, kurš saucās „Kolhoza „Līdums” kopsapulce, vadīja Daiga Cēziņa un Valdis Broks. Kā jau tajos laikos, tika ievēlēts sapulces prezidijs. Tajā tika „ievēlēti” ilggadējais kolhoza traktorists Arnis Pabrūklis, ilggadējais šoferis Jānis Porietis, bijušais paju sabiedrības priekšsēdētājs Roberts Griboniks, ilggadējā slaucēja Jelizaveta Korņenkova, ilggadējais pagasta priekšsēdētājs Ilmārs Grudulis un Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis.

Kā jau sapulcē, tika rīkotas arī debates. Tajās uzstājās Roberts Griboniks, bijušais lauksaimniecības pārvaldes priekšnieks Uldis Siliņš un Andris Dzenovskis.

Kolhozniekiem tika pasniegti Goda raksti un medaļas. Referātu nolasīja Ināra Krjukova.

Pēc sapulces koncertu sniedza Mētrienas tautas nama senioru deju kolektīvs „Mētra”, dāmu deju grupa „Saulgriezies”, Dzelzavas dejotājas „Dzeldes”, Sauleskalna tautas nama ansamblis „Vēlziedes” un Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupiņu audzēkņi.

Apbalvojumus saņēma

Par mūža ieguldījumu kolhoza „Līdums” izaugsmē:

Zenta Kaufelde
Alise Briņķe
Apolonija Kuļikovska
Leokādija Ratkuna
Daina Baumannē
Ausma Poriete
Jānis Porietis

Aloizs Silavs
Aleksis Homa
Uldis Malta

Par godprātīgu darbu kolhozā „Līdums”:

Gaida Krasta
Jānis Freija
Marta Smalkā
Ilmārs Grudulis

Par ilggadīgu darbu kolhozā „Līdums”:

Maija Bogdanova
Vilma Pastare
Anna Grudule
Anna Malta
Anna Zablocka
Ērika Bērziņa
Alīna Rimšāne
Austra Gaile
Pēteris Gailis
Herta Siliņa
Praskovja Krjukova
Nina Konosova
Jevgēnija Kaufelde
Olga Smelova
Teresa Timofejeva
Jelizaveta Korņenkova
Vanda Čarkovska
Kārlis Zariņš
Jānis Bogdanovs
Arnis Pabrūklis
Albertas Podniekas
Dainis Blūms
Alfrēds Bērziņš
Jānis Briedis
Gunārs Šlosers
Edgars Podiņš
Marija Homa
Nina Stradiņa
Jānis Glaudāns
Ausma Bērziņa

Apbalvojumu par mūža ieguldījumu saņēmis Aleksis Homa.

Goda rakstu par mūža ieguldījumu saņem Uldis Malta.

Apbalvojumu par godprātīgu darbu saņēmusi Marta Smalkā.

Apbalvojumu par ilggadīgu darbu saņem Alīna Rimšāne.

Goda rakstu un medaļu par mūža ieguldījumu saņem Jānis Porietis.

Apbalvojumu par mūža ieguldījumu saņēmusi Leokādija Ratkuna.

Apbalvojumu par mūža ieguldījumu saņem Ausma Poriete.

Apbalvojumu par ilggadīgu darbu saņem Herta Siliņa.

Apbalvojumu par ilggadīgu darbu saņēmis Alfrēds Bērziņš.

Apbalvojumu par ilggadīgu darbu saņēmis Alberts Podnieks.

Goda rakstu par ilggadīgu darbu saņem Teresa Timofejeva.

Apbalvojumu par ilggadīgu darbu saņēmusi Ērika Bērziņa.

Apbalvojumu par ilggadīgu darbu saņēmusi Ņina Stradiņa.

Apbalvojumu par ilggadīgu darbu saņēmusi Marija Homa.

Skaistu ziedu paldies Ligitai.

Goda rakstu par ilggadīgu darbu saņem Jeļizaveta Korņenkova.

Pasākuma galveno organizatori Ligitu sveic Mirdza Kozlova.

Mētrienas tautas namā sanākuši bijušā kolhoza „Lidums” darbinieki.

Turpinājums no 5. lpp.

Mazliet no kolhoza vēstures

1948. gadā dibinājās kolhozs „Jurjāni” ar priekšsēdētāju Jāzepu Dzeni. 1948. gada 1. augustā dibināts kolhozs „Centība” bijušajā Saikavas daļā. Pirmie priekšsēdētāji Eiduka un Brauers. 1948. gada 29. oktobrī Rāksalā noorganizēja kolhozu „Drosme”. Pirmie priekšsēdētāji Jānis Sauleskalns un Boļeslavs Glaudāns. 1949. gadā izveidoja kolhozus „Bolševiks” ar priekšsēdētāju Jāni Dzeni, tautā saukts par ūsaino Dzeni, jo viņam bija garas, skaistas ūsas un „Oškalna” vārdā nosaukto kolhozu, par kura priekšsēdētāju ievēlēja Jāni Lejiņu. Jābrīnās par viņa ievēlšanu, jo bija Lāčplēša ordeņa kavalieris.

1948. gada 29. jūlijā Lūmānu apkārtnē izveidoja kolhozu „Līdums”, kura priekšsēdētājs bija Jevgrāfijs Orlovs. Tautā saīsināti dēvēja par Grāfu. Par viņa rakstīt prasmi. Mētrienas pagasta Beļavā bija „Kaļiņina” vārdā nosaukts kolhozs.

1950. gadā sākās kolhozu apvienošana. 17. jūlijā „Drosme” un „Līdums” pārtapa „Cīņas” kolhozā ar priekšsēdētāju Kurteiku. „Jurjāni”, „Bolševiks” un „Oškalna” kolhozi tapa par vienu „Oškalna” vārdā nosauktu kolhozu. Ar priekšsēdētājiem neveicās. Atsūtītais Elmārs Purmalis bija diplomēts lauksaimnieks, bet kādā braucienā pie viņa

Vēstures apskatu lasa Ilmārs Grudulis.

kratīšanā atrada revolveri un it kā lielu naudu. Amats bija jāatstāj. Atsūtītais priekšsēdētājs Rūdolfs Kliņts no zemes saimniekošanas neko nesaprata. Nākošais atvestais Jānis Počs bija agronoms, taču vadīšanā neveiksmīgs. Citādi bija ar nākošo priekšsēdētāju. 1956. gadā „Oškalna” kopsapulce notika Liepiņās, nelielajā tautas nama zālē. Atceros vētraiņu sapulci. Strīdējās par visu. Gan par nosaukumu, gan par valdību. „Oškalns” nevarēja būt, jo tāds bijis kaut kur Cēsaines pusē. Nolēma par „Līduma” nosaukumu. Par priekšsēdētāju, pēc karstām debatēm, ievēlēja Anatoliju Dmitrijevu. Ar to sākās kolhoza veiksmes stāsts. 1961. gadā pievienoja „Centību”, 1963. gadā – „Cīņu”. Kolhoza augstākajā attīstības punktā saimniecībā bija 100 dažādu marku traktorū, 80 automašīnu, 15 labības kombaini, vairāk par tūkstoši govju, 6 tūkstoši cūku, pie divi tūkstoši jaunlopu.

Peļņa saimniecībā gadā 1, 6 miljonu rubļu. Strādājošie saņēma augstas darba algas. Trīspadsmitie un četrpadsmitie mēneši. Komunālie maksājumi praktiski par brīvu. Tāpēc reizēm ir sarūgtinājums, ka augstas amatpersonas, politologi nenovērtē iepriekšējo gadu desmitu veikumu. Tā esot nostalgija pēc pagātnes, pēc pagājušā. Bet „Līduma” apstākļos viss bija jānopelna grūtā darbā pašu rokām.

1989. gadā Anatolijs Dmitrijevs nodeva kolhozu „Līdums” citam priekšsēdētājam Robertam Gribonikam.

1992. gada 21. februārī „Līdums” pārveidojās par paju sabiedrību, bet 1993. gada decembrī praktiski beidza pastāvēt paju sabiedrība „Līdums”

1994. gada 1. februārī pabeidza materiālo vērtību sadali līdzīpašnieku vidū. No valsts reģistra sabiedrība noņemta 1995. gada 25. aprīlī.

Ilmārs Grudulis

Uzruna saimniecības „Līdums” kopsapulcē 2014. gada 25. janvārī

Labdien, līdumieši! Labdien, mētrienieši, viesi. Visi, kas šodien te pulcējusies, visi, kas te ir arī kopā ar mums tikai savās domās, vienalga, kurā zemes malā arī neatrastos. Esiet mīļi sveikti te – „Līdums” kopsapulcē pēc 20 gadiem. Tieši tik ilgs laiks pagājis, kopš beidza pastāvēt saimniecība „Līdums”, Saimniecība, ko pazina, ko minēja kā labu piemēru. Piemēru neatlaidīgam un mērķtiecīgam darbam. Šis laiks katrā ģimenē, katrā cilvēka dzīvē

Runā Ināra Krjukova.

ienāca ar citu izpratni, ar citu vērtību mēru, pārdomām, izjūtām, ar atgūtu tēvu tēvu zemi vai jauniegūtu īpašumu. Daudziem ar bažām, ka nav vairs tik ierastā darba. Ar skarbu apziņu: esi bezdarbnieks. Tas nekādi nesaistījās ar laiku, kad vienmēr trūka darba roku, kad katru pavasari iezvanīja ne tikai cīruļu dziesmas, bet traktoru, mašīnu un darba troksnis no pirmajiem saules stariem līdz pat vakara krēslai. Jā, šur un tur jau tas skanēja, bet krietni klusāk, pieticīgāk. Vasaras dienas mazāk smaržoja pēc vīstošas zāles, pēc siena, pļavas negreznoja gotiņu ganāmpulki un rudenos tikai retā sētā vajadzēja lielu talcinieku baru kartupeļu rakšanai. Darbīgais dzīves ritms likās apstājies. Un – bija jānācās dzīvot citādi, lai tiktu jaunajam līdzi. Bieži vien mācoties no savām, ne citu kļūdām. Jo – nebija jau pieredzes, izvēles arī nebija, ja gribējās savu mūža gājumu piepildīt. Kā ziedam – arī tas cenšas savu skaistumu attaisnot – izlolot augļus, nobriedināt sēklas. Mēs allaž priecājamies par ziediem, taču ziedēt prieks ir sēklā. Sēklā ierakstīta mūžīgās atkārtotības iespēja, lai piederība šai saimei neiznīktu, bet gan vairotos. Varbūt tāpēc joprojām ir cilvēki, arī gados jauni cilvēki, kas uzskata par skaistu godu – strādāt tēvu tēvu zemē: art un sēt senču iekoptajās druvās, būt lauku vidē, kopt to, mīlēt lauku klusumu un, galvenais, mīlēt un pieņemt lauku grūto ikdienu, ieauģt savā dzimtenē, palikt savā tautā.

Šajā kopā sanāksšanas reizē ieskatīsimies gan pagātnē, gan šodienā. Saka, ka dzīve kļūstot ietilpīgāka, ja tagadnē ietverot pagātnes atmiņas un iezīmējot nākotnes sapņus, kā tagad moderni saka: nākotnes vīzijas.

Mētrienas pagasta, kas tagad ietilpst Madonas novadā, teritorija ir 14025,2 ha

- lauksaimniecībā izmantojamā zeme 5433,3 ha;
- meži aizņem 5965,6 ha;

krūmāji 214,0 ha;

- purvi 1511,4 ha;
- zeme zem ūdeņiem 337,2 ha.

Uz 2014. gada 1. janvāri Mētrienas pagastā dzīvo 776 iedzīvotāji.

1994. gadā, pirms 20 gadiem, dzīvoja 1041 iedzīvotājs.

2013. gadā piedzima 8 bērni, mūžībā aizgāja 7 iedzīvotāji.

1994. gadā piedzima 10 bērni, mūžībā

aizgājušo skaits 15.

Skolēnu skaits Mētrienas pamatskolā 2014. gada sākumā 40, 1994. gadā skolā mācās 136 skolēni.

Vislielākais skolēnu skaits pamatskolā bija 1998. gadā – 159 izglītojamie, bet kopš 2004. gada ik gadu skolu apmeklē mazāk par 100 skolēniem.

Sākot no 1990. līdz 2012. gadam no pagasta **uz ārzemēm izceļojuši** apmēram 76 iedzīvotāji, kas ir 9,5% no pagasta iedzīvotāju skaita.

No ārzemēm atgriezušies tikai 23 iedzīvotāji.

Valstis, uz kurām aizbraukuši mētrienieši, ir: Lielbritānija, Vācija, Īrija, Dānija, Nīderlande, Zviedrija, Kipra, Grieķija, Islande, Lietuva.

Pagastā esošā tehnika:

Šobrīd pagasta saimniecībās ir ap 90 traktoru, t.sk. neejoši un tādi, kas tiek izmantoti ļoti maz vai sezonāli.

Ir 18 kombaini, 8 automašīnas.

Kolhozā „Līdums” bija 87 dažādu marku traktori, 18 kombaini, 62 automa-

šīnas.

Mājlopi:

Patlaban pēc Lauksaimniecības datu centra ziņām pagastā ir 720 liellopi, t.sk. 243 govīs, 27 zīdītājgovīs, ir 59 cūkas, 6 kazas, 3 aitas, 98 māļputni, 650 bišu saimes.

Kolhozā „Līdums” bija 2100 liellopi, no tiem 1100 slaucamās govīs, 6121 cūka, t.sk. 240 sivēnmātes, 57 zirgi. Tajā laikā kolhoznieku kūtiņās bija ap 250 – 300 govīs un apmēram tikpat cūkas.

Saimnieciskā darbība:

Patlaban reālu saimniecisko darbību veic 14 zemnieku saimniecības, 55 piemājas saimniecības (uzskaitē ir arī tādas, kurās ir kaut viens lopiņš).

1996. gadā bija reģistrētas 94 z/s un 134 piemājas saimniecības, kas kopā apsaimniekoja vairāk kā 3100 ha zemes.

Kopš 1993. gada līdz šodienai darbojas kooperatīvā sabiedrība, tagad SIA „Akrš”.

Pagastā darbojas vēl 2 SIA: SIA „SMMG” nodarbojas ar gaļas liellopu audzēšanu Rāksalā, SIA „Daima” ar tirdzniecību.

Pagasta lielākie graudaugu, kā arī rapša un griķu audzētāji ir:

- z/s „Vikšņi” – Andris Pastars;
- z/s „Bērziņi” – Ēriks Krasts;
- z/s „Ozoliņi” – Jānis Malta;
- z/s „Indāni” – Andris Staljiņš;
- Edvīns un Ervīns Kraukļi, Aldis Ošs u.c.

Lielākie piena ražotāji:

z/s „Cīruļi” – Iluta Oša, te jāpiebilst, ka šī saimniecība audzē arī graudus, ogas, gaļas lopus;

z/s „Rubeņi” – Rolands Kaļeņikovs;

z/s „Muižnieki” – Skaidrīte un Vilis Putni;

z/s „Dzelzavieši” – Pēteris Grava.

Turpinājums 8. lpp.

Pasākuma laikā bija iespēja, caur fotogrāfijām, ielūkoties aizgājušajos laikos.

Turpinājums no 7. lpp.

Jāatzīmē, ka mūsu pagastā ir arī stipras sievietes, kas veiksmīgi saimnieko piena lopkopībā, tās ir Daina Zvejsalniece un Ausma Fridrihsone.

Pagastā ir 6 bioloģiskās saimniecības, te var minēt:

z/s „Atvari” – Jānis Freijs – graudkopība;

z/s „Vientieši” – Aina Tropa – piena lopkopība;

z/s „Lazdiņas” – Zigrīda Viča – dažādi virzieni.

Ar netradicionālo saimniekošanu nodarbojas Lāsma Dreika, viņa audzē mārūtkus, atjauno un iekopj augļu dārzu Pilskalnā.

Pagasta iedzīvotāji reģistrējuši 4 biškopības saimniecības, taču ar medus ieguvu nodarbojas daudzi saimnieki.

Ar mežizstrādi veiksmīgi darbojas Juris Jefimovs.

Līdumieši gājuši un iet sekmīgi līdzi jaunajam, izpilda ES prasības un standartus saimniekošanā, izmanto Eiropas projektu iespējas, piesaistot ES līdzfinansējumu, lai attīstītu vai pārstrukturizētu savas saimniecības, modernizētu ražošanu.

Pagastā ļoti aktīvi darbojas pensionāri, kā arī sieviešu klubīšs „Ābele”, ko vada enerģiskā Ligita Tumanova, kurai arī par šodienas pasākumu jāsaka liels paldies. Viņa un pārējās klubiņa dalībnieces ieguldījušas lielu darbu, lai notiktu šī kopā sanākšana tik jaukā, patīkamā gaisotnē. Sieviešu klubīšs realizē daudzas aktivitātes, projektus un vienmēr ir padomā jaunās ieceres.

Lai visiem šodien prieks par satikšanos, kopā pabūšanu, lai dzirkstī atmiņu ugunskurs, bet, galvenais, lai katram stipra veselība un spēks dzīvot tālāk.

Es tev novēlu – esi kā jumts!
Jumta sūtība ir – sargāt,
Jumta laime ir – nesagumt
Gāzmu un brāzmu bargumā;
Pār sētsvidu tālāk redzēt,
Būt draugos ar debess jumtu,
Zem plato spārnu sedzenēm
Sasildīt mājīgumu.
Pat smagums tev nebūs par lāstu,
Sniega baltu sev pāri to klāsi,
Marta saulstaru milēts un glāstīts,
Prieka asarās izraudāsi.

/V. Viksna/

Paldies pārskata sagatavošanā Inesei Podiņai (Inese un Artis čakli darbojas savā saimniecībā, kopjot prāvu ganāmpulku piena devēju), arī konsultējot mētrieniešus lauksaimniecībā. Paldies pagasta sekretārei Valdai Otvarei, arī viņas meitai Neldai, kas savu bakalaura darbu, absolvējot

Ar dziesmu par kolhozu uzstājas Mētrienas bērni.

Dejo Dzelzavas sievas.

Latvijas Universitāti, izstrādājusi par Mētrienas pagasta iedzīvotājiem.

Ināra Krjukova
Foto: Valda Otvare,
Vizma Krasta

**Vakara gaitā virmoja
sirsniņas sarunas, prieks
par atkalredzēšanos,
dejas un smieklī.**

*Nem spārnus, rūpēm pāri laidies
Kā taurenis zem saules spožs,
Ja nevari ar naudu šķiesties,
Ar prieku šķiesties vari droši!*
/Valda Mora/

Paldies visiem, kuri finansiāli atbalstīja bijušā kolhoza „Līdums” kopsapulces pasākumu: Mētrienas pagasta pārvaldei, Ērikam Krastam, Ervinam Krauklim, Gunāram Pastaram, Ralfam Jefimovam, Dainim Tropam, Aivaram Dmitrijevam, Aldim Ošam.

Izsakām vislielāko pateicību ikvienam, ar kura līdzdalību tika īstenots šis pasākums – kolhoza „Līdums” kopsapulce.

Pasākuma organizatori

Staltbriežu medības

MEDĪBAS. MAKŠĶERĒŠANA

30. decembrī Mētrienā notika gada pēdējās kolektīvās medības ar dzinējiem. Ļoti veiksmīgi. Medību pasākumā piedalījās 24 vīri. Medības notika meža masīvā, kuru vietējie iedzīvotāji jau sen iesaukuši par Koreju. Laikam tāpēc, ka atsevišķais meža nogabals starp Plēšam un Aizjošām pēc ārējās formas atgādina Korejas pussalas kontūras. Septiņpadsmit mednieki izstājās apkārt mežam, bet septiņi ar trijiem medību suņiem bija dzinēju lomā. Drīz at-

skanēja suņu rejas un vairāk kā divdesmit šavienu. Tie visi tika raidīti staltbriežiem, kuru mastā izrādījās tuvu trijiem desmitiem. Lielākā daļa centās izlauzties cauri Silmalu mežam un valsts kvartāliem. Bija vairāki visai veiksmīgi mednieki. No Frīdriha Hāzes šavienu krita divi pieaugušie staltbrieži, no Jura Eglīša viens. Valdis Kaminskis nemedīja divus jaunus briežus līdz gada vecumam. Vēl viens tika ievainots. Medību atļāuj norakstīja. Tik sekmīgas briežu medības vienā dienā mastā Mētrienas kolektīvā notika pirmo reizi.

Ja lielo zvēru Mētrienas laukos un

mežos ir daudz, tad kritiski maz ir zaķu, meža un lauku irbju un rubeņu. Samazinās ūdensputnu skaits. Tam par iemeslu ir plēsīgo zvēru daudzums – lapsas, jenotsuņi, caunas, ūdeles. Ir vilki un lūši. Tāpēc apsveicama Kaspara Roziša slazdu izvietošana caunām. Viens zvēriņš jau notverts. Pēdējie caunu ķērāji Mētrienā bija pagājušā gadsimta sešdesmitajos gados mednieki Otto Rizgis no Rēdlejām un Jūlijas Matišiņš no Silārēm. Dažus gadus atpakaļ veselu caunu baru Valda Kaminska bišu dravā noķēra Juris Jefimovs.

Ilmārs Grudulis

Makšķerēšana un Odzijas ezera rekords

2013. gada 26. decembrī pārspēts septiņus gadus pastāvējušais Odzijas ezera rekords lielāko līdaku ķeršanā. Tajā dienā bija apmācies. Gaisa temperatūra divi trīs grādi siltuma. Romans Amarijs ar spinningu velcēja 30 – 40 metrus no krasta pret Ezerkrastu pirts jaunceltni. Ap trijiem pēcpusdienā spinningotāja balto metāla vizuli iekārāja liela līdaka, kuru izdevās iedabūt laivā. Pēc mērīšanas un svēršanas līdakas noteiktais svars bija deviņi kilogrami un četri simti gramu. Iepriekšējā Odzijas rekordlīdaka bija 2006. gada 27. novembrī noķertā Daiņa Mitenieka zivs ar svaru 9,249 kilogramu. Svara starpība neliela. Ezerā dzīvo ne tādas vien. Ceram

uz jauniem rekordiem.

Romantiskākā par līdaku medībām ir vēdzeļu ķeršana. Vēdzeļu Aiviekstē ir ļoti daudz. Taču lielās mētrieniešiem gadās reti. 2013. gada otrā pusē lielākā bija Jānim Zepam. Puskilogramnieci Jānis izvilka no upes Mūrnieku apkārtnē 21. decembra naktī. Kādreiz arī Odzijas ezerā un Odzes upītē mājaja daudz vēdzeļu. Atceros kādu 1961. gada pavasara rītu, kad „Rožkalnos” dzīvojošais Sīmanis Kozlovs parādīja pie Dzērvītes ietekas Odzijas ezerā murdā noķertu divas lielas vēdzeles. Katra svarā ap diviem kilogramiem. Pašreiz ziņu par vēdzēlēm Odzijas ezerā nav.

13. janvārī beidzot sāka salt. Jau

pēc trijām dienām uz ledus varēja justies droši. 18. janvārī uz Ļaudonas pagasta nelielā purva ezeriņa Dauziņa ledus labu asaru lomu guva Viktors un Norberts Aleknaviči. Katram ap divi kilogramu glītu asaru. Tajā pašā ezeriņā dienu vēlāk Viktoram un Norbertam piediedrojās Māris Macijevskis. Ar svitraino lomu bija apmierināti visi trīs.

20. janvāra visai aukstajā vakarā Aiviekstē Roberts Ābols un Valdis Broks mēģināja Mētrienā līdz šim nepielietotu makšķerēšanas paņēmieni. Vēdzeļu ķeršana no ledus ar žibuli. Pirmie nelielie panākumi bija.

Ilmārs Grudulis

Volejbols un hokejs

SPORTS

15. decembrī Madonas 2. vidusskolas sporta zālē notika kārtējās Madonas novada atklātā volejbola čempionāta spēles. Mētrienas volejbolisti spēlēja ar 2. vidusskolas un Vecpiebalgas komandām. Spēles neizdevās. Uzbrukums bieži noslīdzās pretinieku blokā. Toties Mētrienas komandas blokā bieži vien izgāja tikai viens spēlētājs. Neprecīzi uzņēmām serves. Nebijām sīksti aizsardzībā. 2. vidusskolas direktora Valentīna Rakstiņa atzinums bija, ka mētrienieši negribīgi. Rezultātā divi zaudējumi ar vienādu setu attiecību 0 : 2. Spēles nebija nekāda sagrave, bet līdzīga cīkstēšanās. Čempionātā piedalās spēcīgās Madonas, Lubānas un Ērgļu novadu komandas. Mētrienā bija spiesta spēlēt neierastā sastāvā un izvietojumā. Trešo reizi spēles vadītāja posteni darbojās Nauris Spīčs. Šoreiz neiznāca tik labi kā iepriekš. Varbūt vecāko biedru pārākā prasīguma dēļ. Jāpiezīmē, ka Andris Seržāns pēc veselības problēmām vēl maz ir trenējies. Pirms spēlēm mazākas iespējas treniņus

apmeklēt bijušas Uģim Eglītim. 15. decembrī vēl komandā spēlēja Armands Grudulis, Edgars Veikšāns un Jurgis Seržāns.

Priecīgu vēsti saņēmām decembra sākumā. Mētrienietis Edgars Točs komandas RTU/Robežsardze sastāvā kļuva par Latvijas vicečempionu. Pamatoti lepojamies.

21. decembrī Mētrienas komandai Ērgļos bija plānotas novada čempionāta kārtējās spēles. Nenotika, sakarā ar kāda no Ērgļu sporta darbinieka bērēm. Mētrieniešiem Ērgļos būs jāspēlē janvārī.

25. decembrī Ošupes pagastā notika Degumnieku Ziemassvētku kausa sacensības vīriešu volejbola komandām. Mētrienas komanda izcīnīja 2. vietu. Māris

Točs, Uģis Eglītis, Andris Seržāns, Jurgis Seržāns, Nauris Spīčs un Artūrs Amats tikai četros setos zaudēja no labākajiem Madonas novada volejbolistiem sastādītajai komandai.

18. janvārī Ļaudonas hokeja laukuma atklāšanas sacensībās Mētrienas hokejisti no 7 komandām palika 5. vietā. Lielā mērā spēļu nelabvēlīgie rezultāti mētrieniešiem izskaidrojami ar atšķirīgiem laukuma izmēriem. Ļaudonas hokeja laukums krietni mazāks par laukumu Mētrienas „Akmentājos”. Mētrienas hokeju pārstāvēja Aldis, Andrejs un Elvijs Oši, Arturs Amats, Juris Jirgens, Roberts Krauklis un Artis Podiņš.

Ilmārs Grudulis

Paziņojums

Eiropas Savienības pārtikas paku izdales termiņš tika pagarināts, tādēļ notiek pārtikas paku izdāle arī janvārī un februārī. Tās trūcīgās un maznodrošinātās ģimenes (personas), kas pārtikas pakas par šiem mēnešiem vēl nav saņēmušas,

lūdzu, to izdarīt tuvākajā laikā.

Atgādinu, ka Sociālā darbinieka pienākumu izpildītāja klientus pieņem pirmdienās 9.00 – 12.00, 13.00 – 14.00. trešdienās 9.00 – 12.00.

Ar cieņu R. Šuvcāne

Jānis Vičs 26.07.1935. – 03.11.2013.

PIEMINOT

Kā savādi notiek,
Cilvēku nodzēs kā gaismu,
No istabas izejot...
Viss paliek uz vietas –
Vien akla tumsa,
Ar kuru jāaprod...

1935. gada 26. jūlijā kārtējais dabas brīnums bija noticis. Lielajā, plašajā pasaulē piedzima zēns, kuram deva vārdu Jānis. Šajā dienā Mētrienas pagasta „Pabērzu” mājās Marija un Kārļa Viču ģimenē tika kārts šūpulis otrajam bērnam – dēlam. Viņa dzīves grāmatas pirmās lappuses stāsta par bērniņu kopā ar māsu Zentu. Te ir viss – gan pirmie soļi, kas sperti pāri mājas augstajam, nodilušajam sliekšnim, lai iepazītu lielo

pasauli, gan ir kopīgas rotaļas, te ir pirmās blēņas, kopīgie gājieni uz tuvējo mežu, lai salasītu pirmās meža zemenes. Te atmiņas par mammu, kas lauza kūpošu maizes klaipu saviem bērniem. Iespējams, arī atmiņas par salto rīta rasu, pa kuru jābrien, lai sadzītu vienkopus ganāmpulku. Pa to vidu vēl skrējieni uz tuvīno gravu riekstot, rudenos savērtos sērmūkšļu ogu krelles un garšīgie āboli kaimiņu dārzā...

Tad nāk skolas gaitas Mētrienas pamatskolā. Vakaros, piepūšot liesmu plīti, Jānis mācījās grāmatu gudrības.

Nākamās dzīves grāmatas lappuses stāsta par dienestu armijā, par pirmajiem darba gadiem. Vēl jau Jānis ir jauns, bez savas ģimenes. Pavisam nemanot, viens otrā vērigi ieskatoties, Jāņa dzīvē ienāca Aina un Mārtiņš. Un 1961. gadā jaunajā

ģimenē piedzima meita Agrita. Līdz 1976. gadam Jānis ar ģimeni dzīvo „Ezerkrastu” mājās, strādā par traktoristu kopsaimniecībā „Līdums”. Tad dzīves ceļš aizved uz Rāksalas „Praulīņu” mājām. Jānis katru dienu mēro garo ceļu uz darbu linu fabrikā. Kopā ar Ainu nodzīvoti trīsdesmit gadi. No šīm mājām Jānis sievu pavada ceļā uz Pārupes kapiem. Cerot uz saprašanas, atbalstu, Jānis piecēpamsit gadu garumā savas dienas un nedienas daļa kopā ar Valentīnu. Nu arī viņa atdusas Pārupes kapos.

Pēdējie dzīves gadi pāriet vienam vientulībā. Liek sevi manīt slimības, arvien biežāk meita kopā ar vīru Dzintaru mēro tālo ceļu no Jēkabpils, lai palīdzētu sadzīvē. Vēl pēdējais ceļš uz meitas mājām un slimnīcu Jēkabpilī. 2013. gada 3. novembrī tika izdarīts pēdējais ieraksts Jāņa Viča dzīves grāmatā. Viņa pēdējā atdusas vieta ir Ļaudonas pagasta Mētrienas kapos.

Jānis Zvejsalnieks 09.07.1958. – 30.11.2013.

Pēc ilgas un smagas slimības 30. novembrī klusi, klusi, bez ardievām šo pasauli atstāja Jānis Zvejsalnieks. Nu ir visam miers. Pār visu liels miers. Nu viņam nekas nesāp. Ne slimības nomocītais augums, ne sava nevarība. Ļoti, ļoti sāp palicējiem – sievai Dainai, dēlam Andrim, meitai Kristīnei, Solvitai, Jolantai, brāļiem Pēterim un Donatam.

Jāņa dzīves sākums meklējams Rēzeknes rajona Nagļu pagasta Zvejsalā Genevevas un Jāņa Zvejsalnieku ģimenē. Jānis bija trešais bērns ģimenē – pirms viņa brāļi Pēteris un Donats. Pēc Jāņa vēl piedzima brālis Juris un māsa Anda. Skolas gaitas uzsāka Nagļos, bet tad ģimene pārcēlās uz dzīvi Mētrienā. Jānis turpina mācības

Mētrienas pamatskolā, tad apgūst mehanizatora arodu Ērgļos. Viņš pilda dienesta pienākumus Murmanskā. Un tikai nejausība vai tā bija visaugstākā griba – Jānis izglābjas no nāves.

Pavisam uz neilgu laiku viņa dzīve ienāk Marija, un piedzimst pirmais dēls Andris. Kaut arī abu vecāku ceļi izšķīrās, tomēr saikne ar dēlu paliek. Jānis paspēja iepazīt vedekli Anastasiju un mazmeitu Evelīnu. Jānis strādāja kolhozā „Līdums” par traktoristu. Pavisam nejausī, māsas Andas kāzās iepazīstas ar Dainu. Pēc gada nodibina ģimeni. Ģimene pārceļas uz „Aizdēgļiem”. Jānis strādāja zemes darbus, palīdzēja apkopt lopus un vienmēr mīļi

ciemos gaidīja Jolantu, Solvitu, Raimonu, Kasparu. Piedzima meita Kristīne – mīlēta, lolota. Tikai vislabākās atmiņas par Jāni palikušas Kristam, Raivo, Normundam. Kā savējo pieņēma Matīsu. Un vēl ar sirdi un acīm paspēja apmiņot Aleksi.

Jums visiem sāp Jāņa pārāgrā aiziešana, bet Jūs varat būt arī laimīgi, jo Jums paliek atmiņas par šo kluso, sirsniņo, pacietīgo cilvēku. Es ceru, ka Jūs, kopā būdami, nodziedāsiēt viņa mīļāko dziesmu – raudi, vijole, man līdz, saki manai meitenei, ka mīlu, saki meitenei, ka to mīlu es, un ka aizmirst nespēšu nekad vairs...

Es novēlu Jums, lai atmiņas neizgaist, lai tās ir gaišas, nesāpīgas. Lai ceļš līdz Jāņa pēdējai atdusas vietai Cēsaines novada Ķinderu kapos nekad neaizaug.

Voldemārs Plivčs 21.07.1938. – 04.12.2013.

Kopš 1996. gada 24. aprīļa „Dreimaņu” mājās par savām sauca Voldemārs Plivčs. Viņš ienāca Astrīdas ģimenē un dzīvē tieši tāds, kāds tajā brīdī bija – ar gadu nastu uz pleciem, ar sarežģītu dzīves pieredzi, ar daudziem nodzīvušiem sapņiem un cerībām, lai kopā apstrādātu piemājas zemi, apkoptu lopus, sagaidītu ciemos Astrīdas tuviniekus, lai viens otru atbalstītu grūtā brīdī. Voldemārs bija pateicīgs par iegūtajām mājām, tuviem cilvēkiem. Ar vislielāko rūpību sakrāva malkas grēdas, gliņi izveidoja sienu zārdus. Likās, ka vislabākie draugi viņam bija kūts iemītņieki, suņuki un kaķi. Voldemārs redzēja, kurš puķu krūms sagāzies un vajag mietiņus iedzīt balstam, uzcēla siltumnīcu, pa maisiņam vien pagrabā sanesa dārzā izaudzēto.

Kaimiņu atmiņās viņš paliks kā satīcīgs, darbīgs cilvēks.

Pirms aiziešanas pensijā, Voldemārs strādāja celtniecības darbos skolā, kultūras namā mainīja jumtu. Daudzus gadus

Voldemārs dejoja vietējā senioru deju kolektīvā. Pa vakariem viņš darbojās ar nazi un koku, veidojot dažādus darinājumus. Tā darbojoties, viņš Astrīdai stāstīja par savu dzīves gājumu. Viņš piedzima Jelgavā un bija pirmais bērns ģimenē. Vēlāk piedzima dvīņi – māsa un brālis, kas vēlāk drīz vien nomira. Ilgus gadus māsa bija viņa vienīgais tuvais cilvēks, bet nu arī viņa ir aizsaulē. Mamma, lai glābtu dēlu no briesmām, kad Jelgava tika bombardēta, aizsūtīja viņu padzīvot pie tēva brāļa Zentenē. Tur pavadīta bērība, skolas gadi. Voldemārs stāstīja par ganu gaitām, kad tik ļoti gribējās pagulēt, govīs to izmantoja un atrast tās varēja kaimiņu labības laukā.

Tēvs tā arī neatgriezās no kara. Divdesmit divu gadu vecumā Voldemārs atgriezās Jelgavā. Mācās par galdnieku – mēbeļnieku. Skolu pabeidz teicami. 1964. gadā viņš apgūst krāsotāja – celtnieka arodu, 1978. gadā iegūst traktorista tiesības un strādā

Jelgavas cukurfabrikā. Aktīvi darbojas pašdarbībā, spēlē orķestrī, deju tautisko deju kolektīvā. 1988. gadā dzīves ceļi aizved uz Saldu, kur strādā celtniecībā.

Dod, Dieviņi siltu sauli,
Jel mūžiņa galiņā;
Dod, Dieviņi, lēnas tautas
Jel mūžiņa galiņā.

Atvadoties no Voldemāra, es saku paldies Astrīdai, viņas bērniem un mazbērniem par to, ka mūža nogalē Voldemārs nejutās vientuļš. Viņam bija mājas. Par viņu rūpējās grūtā brīdī. Viņu skaisti pavadīja kapu kalniņā. Un mani mierina Astrīdas teiktā – kamēr mēs būsim dzīvi, kapiņu apkopsim. Jo ikviens aizgājējs dzīvo tik ilgi, kamēr viņu kāds atceras. Lai aizgājēja zemes daļa dus Dieva mierā, bet viņa dvēselei, lai viegls un gaišs ceļš uz debesīm. Mana vispatiesākā līdzjūtība „Dreimaņu” mājas ļaudīm un lai visiem, kas pazina Voldemāru, paliek tikai visgaišākās atmiņas. Ilgi, ilgi.

Nekrologus sagatavoja
Eugēnija Jermcāne

Biruta Zariņa 14.10.1931. – 10.01.2014.

Kad „Aizezeres” Bērziņu saimniecībā rudens darbi jau padarīti, var priecāties par klēti pilnajiem graudu apcirknēm, par pieblīvēto pagrabu, mājdzīvniekiem. Saimniecībā visi ražošanas un mājdzīvnieku barošanas darbi tiek veikti pēc stingrām lauksaimniecībā apgūtām pieredzēm daudz paaudžu garumā.

Un tad saimnieku Jūlija un Annas dzīvē ienāk viņu mīlestībā gaidītā pirmā atvase – meitiņa Biruta. Biruta aug. Priecājas par skaisto dabu ezera krastā un iemīl visu skaisto. Bezrūpīgā bērnība prasa arī savus pienākumus. Tie ar prieku tiek veikti, jo tas viss saistās ar putnu dziesmām ganību krūmājos, ar krāšņiem zirnekļu pinumiem saulainos rāsos, kur nu vēl ziedu čemuri ganībās.

Seko skolas gaitas Mētrienas pamatskolā, Madonas vidusskolā, tad teh-

nikumā, pēc kura beigšanas Biruta tiek nozīmēta par zemes mērniecei Zaubē. Te sākas patstāvīgās dzīves gaitas, mīlestība ar Kārli. Jaunajā ģimenē piedzimst dēls Andris. Mērnieceības darbi jāmaina pret darbu lopkopībā, jo darbs pie mājas, vairāk uzmanības var veltīt dēliņam.

Dzimtā puse Birutai vienmēr bijusi mīļa un saistoša, tāpēc ģimene pārceļas atpakaļ uz dzimto Mētrienu. Gan ne uz „Aizezeri”, bet uz vecmamma Apsītes „Melderkalniem”. Ģimenē piedzimst meitiņa Lolita. Pasteidzoties uz priekšu – bērni izaudzēti, izskoloti. Bet mazbērni Birutai nenoliedzami ir mīļākie.

Kad bērni paaugas, Biruta iesaistās kolhoza „Lidums” lopkopības speciālistu saimē. Viņai nav par grūtu un netrūkst pieredzes strādāt kā fermu pārzinei, atvītiot citā nozarē trūkstošos darbiniekus.

Pensijas gadus Biruta sasniedz strādājot par mākslīgo apsēklotāju. Darbs prasa ļoti nopietnu pieeju, plašas zināšanas. Kolektīvā viņa ātri iejūtas, kā gan ne – viņas viesmīlība, sirsnība un labestība piesaista ikvienu. Viņa bija cilvēks, kurš neko neželēja priekš citiem. Savās zināšanās dalījās ar jaunajiem kolēģiem. Apbrīnojama paliek viņas neatlaidība risinot jebkuru dzīves jautājumu. Liela pieredze gūta no tēva, kurš Aizezeres saimniecību bija izveidojis par vienu no labākajām Mētrienas pagastā. Augkopībā stingri ievēroja augu seku, ko apguvis darba gaitā. Ganāmpulks bija izveidots no augstas produktivitātes dzīvniekiem.

Mīļā, Biruta. Mēs tevi paturēsim gaišā piemiņā, kā labsirdīgu, zinošu, iecītīgu, izpalīdzīgu un labu cilvēku.

Visdziļākā līdzjūtība Birutas tuviniekiem, viņu uz mūžu zaudējot.

Darbabiedri

Ulda Kārklīņa piemiņai

2014. gada 10. janvārī Ļaudonā Mētrienas kapos 79 gadu vecumā tika guldīts inženieris Uldis Kārklīšs. Blakus mātes Aldonijas Kārklīņas atdusas vietai.

Uldis dzimis 1934. gada 9. jūnijā Mētrienas pagasta „Sprīdīšos”. Lauku sētas uzkalnā auga vairāk priežu kā tagad. Vienā pusē lielceļš, otrā pusē firms un pļava Runcu ezera virzienā. Tajā laikā ezers bija maz aizaudzis, ar prāvu ūdens spoguli. Kādreiz nezināmi ļaudis bija vienā ezera daļā sabēruši smilti, tā izveidodami peldēšanai jauku piemērotu vietu. Uldis ar kaimiņu zēniem peldējās, lēca no paaugstinājuma ūdenī, vīzinājās ar laivu un paš-

darinātiem plostinājiem. Ne velti „Sprīdīši” Uldim palika par dzīves dārgāko vietu, bet Mētrienas patriotisms visam mūžam.

Uldis beidza Mētrienas pamatskolu un ar izcilību Ļaudonas vidusskolu. Zelta medaļu nepasniedza kā neuzticamam. Jaunieša tēvs, Mētrienas pagasta rakstvedis, tika apcietināts 1945. gadā un padomju cietumā mira. Citu rakstvedi Ziemeļi sodīja ar nāvi jau 1941. gadā. Pēc vidusskolas Uldis stājās Rīgā augstskolas mehānikas fakultātē. Neuzņēma biogrāfijas dēļ. Tikai pēc dienesta Padomju Armijā Uldis iekļuva Lauksaimniecības akadēmijā. Jaunā inženiera darba dzīves gadi pagāja

Lauktechnikas sistēmā, kura bāzējās Bērzaunes Sauleskalnā. Vēlāk Uldis Kārklīšs bija Madonas autoservisa dibinātājs un organizētājs. Redzamu vietu viņa dzīvē ieņēma motosports. Tika pat pie PSRS čempiona lauriem. Uldi dzīvē pavadīja uzticama ģimene – dzīvesbiedre, dēls un meita, mazbērni. Uldis bija sabiedrīks. Necieta vientulību. Bieži laiku pavadīja paziņu lokā Mētrienā.

Laikabiedru atmiņā Uldis paliks kā enerģisks, sabiedrīks un izpalīdzīgs cilvēks, mētrienietis līdz pēdējam elpas vilcienam.

Ilmārs Grudulis

LĪDZJŪTĪBAS

*Gaišu ceļu sargātāja
Tu mums biji, māmuliņ,
Nu tev pārklāj kapu priede
Vēsu smilšu paladzīn.*

/I. Mežnora/

2014. gada 10. janvārī 82 gadu vecumā mirusi **Biruta Zariņa**.

Lai vieglas smiltis aizgājējai un patiesa līdzjūtība tuviniekiem. Mētrienas pagasta pārvalde

*Aprimušas čaklās rokas,
Kurām prieks bij darbu steigti.
Cik daudz labu vārdu prata
Apklusušās lūpas teikt.*

Visdziļākā līdzjūtība **Kārlim Zariņam** un piederīgajiem, no sievas **Birutas** atvadoties.

Bijušie pašdarbnieki

*Mūža dienu gaitā lēnā
Man vairs tevi nesatīkt,
Tikai zaļās egles ēnā
Tev uz kapa rozi likt.*

/P. Bārda/

Esam kopā ar **Kārli Zariņu**, sievu **Birutu** smilšu kalniņā pavadot.

Senioru deju kolektīvs „Mētra” un vadītāja

Apbedīšanas aģentūra „Ozīrišs” piedāvā:

- Konsultācijas, kā pareizi kārtot apbedīšanas formalitātes;
- Dokumentu noformēšana;
- **Pilns apbedīšanas serviss**, pakalpojumi kapos, izvadītāji, mūziķi, katafalks;
- Visplašākā zārku izvēle, piegāde mājās;
- **Ekonomiskais** piedāvājums maznodrošinātajiem un pensionāriem;
- Bēru mielasts izvēlēta vietā, mājā, cienasts kapu malā, atbērēm;
- Vainagi, ziedi, zārka floretes, uzraksti lentēm;
- Mirušā nogādāšana morgā **visu diennakti**, sanitāra pakalpojumi;
- Izvadīšanas vietas noformēšana un sagatavošana;
- Kapa vietas labiekārtošana, apzaļumošana, bordas, kapa apmalītes, soliņi;
- Kvalitatīvs darbs.

**Adrese: Saules iela 24, Madona
Diennakts telefons – 29123891**

Tici nākotnei un dzīvei,
Tici tam, ko stāsta sirds.
Tici zvaigznei debess tālē,
Kas virs tavas galvas mirdz.

Sveicam februāra jubilārus

Denisam Semjonovam	08.02. – 20
Mārim Macijevskim	20.02. – 35
Raimondam	
Zvejsalniekam	14.02. – 35
Artim Prikņam	22.02. – 45
Daigai Zālītei	12.02. – 45
Ievai Mālniecei	05.02. – 50
Agritai Krastiņai	24.02. – 55
Arnim Mūrmanim	14.02. – 55
Arvidam Ķuzem	17.02. – 60
Ligitai Tumanovai	02.02. – 65
Zentai Kaufeldei	21.02. – 85

Būt vienmēr veselai un jaunai,
Un just, ka spēks pār malām iet,
Aiz spēka pārpilnības raudāt,
Aiz spēka pārpilnības smiet.
Zvaigznes izdejoj no grīdas,
No griestiem sauli izdziedāt.
Un magonišu gultu taisīt,
Un rožu paladziņu klāt.
No rītiem pamosties aiz laimes,
Ar basām kājām dārzā skriet.
Būt vienmēr veselai un jaunai,
Kad pašas sirds Tev zied.

Sveicienus sūtām skolotājam
Zanei Beģis-Beggei šūpla svētkos!
Vēlam daudz radošu ideju,
dzīvesprieku un daudz baltu dieniņu!
Mētrienas pagasta pārvalde

Ja prieku, tad stipru kā pērķona lietus,
Ja bēdas – kā dzērvenes purvā,
Bet enerģiju un spēku ikdienas gaitās,
Pāri tam visam kā varavīksni!
Sveicam skolotāju **Zani Beģis-Beggi**
svētkos!
Esi vienmēr smaidoša, labestīga un
dzīvespriecīga arvien!
Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Līksmai dienai – putnu dziesmu,
Aukstai – ugunsкура liesmu,
Labam miegam – jūras šalku,
Lielām slāpēm – rāsas malku,
Karstai dienai – vēju lēnu,
Nogurumam – vēsu ēnu,
Skumjām – pūpolmīkstu glāstu,
Tukšiem brīžiem – brīnumstāstu,
Tumšai naktij – zvaigžņu lietu,
Sirdī milai – siltu vietu.

Sveicam **Melitu Gruduli** jubilejā!
Vēlam veselību, laimi un prieku!
Mētrienas pagasta pārvalde

Katru dienu pa sapnim, pa cerībai,
Smidam siltam un vārdam sirsnīgām;
Katru dienu pa prieka brītiņam,
Lai ievijas dzīves apcirkņos!

Sveicam mūsu bijušo direktori
Melitu Gruduli skaistajā jubilejā!
Lai veselība, optimisms un
dzīvesprieks Tevi pavada ik dienu!
Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Dzimšanas diena – tas ir tāds sliekšnis,
Pie kura tiek izvērtēts cilvēka mūžs,
Ar citām acīm skatot, kas bijis,
Ar prātu uzlūkot to, kas vēl būs.
Un laimīgs ir tas, kas vienmēr pa dzīvi
Ar mīlu sirdī prātis ir iet,
Kas radis teikt gaišos un mīļos vārdus,
Kam prieku dāvājis citu prieks.
Izvērtēts tiek viss – gan prieks, gan bēdas,
Un darba solis, reizēm tik smags,
Un arī raudātās asaru pēdas,
No citiem ko slēpusi tumšākā naktis.
Savos gados tik daudz jau ir paveikts
Un reizēm šķiet, spēka kauss izsmelts jau sauss,
Bet visu to atsver vislielākais guvums,
Tev dārgu un mīļu cilvēku tuvums.

Sveicam **Laimu Tumanovu** jubilejā!
Vēlam veselību, spēku un
daudz baltu dieniņu!
„Mētrienas Dzīves” veidotāji

tev rūpētīvaj vajadzēs,
tev pieskaīt vajadzēs,
par dieva dāvanu un svētību,
par bērniņu tavu.

Sveicam **Sigitu Ošu** un **Ilgoni Mālnieku** ar dēliņa **Jāņa** piedzimšanu.

Lai bērniņu mīl uz zemes un sargā
no debesīm.
Mētrienas pagasta pārvalde

Liec, Laimīte, baltu ziedu
Mazajā rociņā,
Lai ir balta tā dzīvīte
Kurā būs jādzīvo!

Mīļi sveicam **Sigitu** un **Ilgoni** ar dēliņa
Jāniša piedzimšanu.
Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Daiga, Tev skaistajā dzimšanas dienā
vēlam –
lai viesus nav kur sēdināt, labus vārdus
uzklausot...
lai ziedus nav kur likt, visiem vāzes
piemeklējot...
lai sajūtas ir jaukas un prieks
netverams...
lai laimes šūpulītis pušķots un
šūpojams...
un gaviļniece tajā kā plaukstošs ziedu
lauks!

Deju kolektīvi „Mētra” un „Saulgriezies”

Laimi, lai tā vienmēr soļo blakus,
Sauli, lai tā vienmēr sirdī spīd,
Veselību, kas ir visa mīļa,
Dzīvesprieks lai garām neaizskrien!

Saulainus sveicienus sūtām
Aivaram Siliņam jubilejā!
Vēlam veselību un ļoti, ļoti gaidām
Tevi atkal savā pulciņā!
Senioru deju kolektīvs „Mētra” un
vadītāja

Tici nākotnei un dzīvei,
Tici tam, ko stāsta sirds.
Tici zvaigznei debess tālē,
Kas virs tavas galvas mirdz.

Daudz baltu dieniņu vēlam
Gitai Družekai jubilejā!
„Mežrožu” mājas iedzīvotāji